

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΑ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 11 ΜΑΡΤΙΟΥ 1933

ΑΡΙΘ. 10

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν Συνέλευσιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν ἄλλων ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀπασχόλησαν αὐτὴν σοβαρώτερας μελέτης ἀντικείμενον ἐγένετο εισηγήσει τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου τὸ ζήτημα τῆς Ἑσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς. Αἱ διάφοροι Ἐπιτροπαι εἰς τὰς ὁποίας ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἀνέθηκε τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀναγραφόμενα θέματα, οἷον τὸ ζήτημα τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς Κοινωνικῆς προνοίας τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ζήτημα τοῦ θεοῦ Κηρύγματος καὶ τῆς Ἱεράς Ἐξομολογήσεως, τὸ ζήτημα τῆς Κατηχητικῆς Διακονίας, ὡς καὶ τὸ τῶν Προπαγανδῶν καὶ τῆς ἀμύνης ἐν γένει τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τῶν ποικιλοῦν ἐχθρῶν αὐτῆς, ἀθέων, ἀποτροπιδόξων καὶ τῶν ἀνατροπέων ἐν γένει τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Καθεστώτος, ἠτοίμασαν διυφόρους σχετικὰς ἐκθέσεις, ἐν αἷς διτύπουν τὰς ἐπ' αὐτῶν σκέψεις των ἡ ὠρίζον ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ ληπτέα μέτρα.

Αἱ ἐκθέσεις αὗται, ἀναγνωσθεῖσαι ἐνώπιον τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἐγένοντο κατ' ἀρχὴν δεκταί, κατόπιν δὲ διημέρου συζητήτεως ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων καὶ πρὶν ἢ ληφθῆ ἔπ' αὐτῶν οἰαδήποτε συγκεκριμένη ἀπόφασις, ὁ Σεβ. Σύρου ἀνέπτυξε σύστημα ἑσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, περιλαμβάνον τὴν θεραπείαν ὅλων τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς αὗται ἀνέκυψαν μεταπολεμικῶς, τὸσον ἀλλαχοῦ ὅσον καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρα, ἡ ὁποία δυστυχῶς δὲν ἔμεινεν ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὰ διάχυτα ῥεύματα τῆς θρησκευτικῆς ἀρνήσεως καὶ τῆς σοβούσης κοινωνικῆς ἀναρχίας. Ὁ Σεβ. Σύρου ὑπέβαλε ταυτοχρόνως καὶ σχέδιον εἰδικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἑσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, ἐν τῷ ὁποίῳ καθορίζοντο οὐ μόνον οἱ σκοποὶ καὶ τὰ μέσα τῆς ἐξυπηρετήσεως αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως ἐν γένει τῆς Ὁργανώσεως αὐτῆς. Ἐπίσης ὁ αὐτὸς Ἱεράρχης κατέθηκε σειρὰν στατιστικῶν πινάκων, ἐν οἷς ὑπεδείκνυε τὰς πηγὰς τῶν πόρων, δι'

ὧν θὰ ἐξυπηρετεῖτο οικονομικῶς τὸ ἔργον τῆς Ἱεραποστολῆς.

Τὸ ἐν λόγῳ σύστημα τοῦ Σεβ. Σύρου ἐνέκρινεν ὁμοθυμῶς ἡ Ἱεραρχία, εἰς τὴν ἀμέσως δ' ἐπομένην συνεδρίαν, καθ' ἣν μὲ πολλὴν ἐνθουσιασμὸν ὠμίλησαν ὡσαύτως διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἱεραποστολῆς τὸσον ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, ὅσον καὶ οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι Κορινθίας Δαμασκηνός, Φιλίππων καὶ Νεαπόλεως Χρυσόστομος, Σάμου Εἰρηναῖος, Καρυστίας Παντελεήμων καὶ τινες ἄλλοι ἐκ τῶν ἁγίων συνέδρων, ἀπεφασίσθη ἐν τέλει, προτάσει τοῦ Μακ. Προέδρου καὶ ὁμοθυμῶν γνώμῃ τῶν ἁγίων ἀρχιερέων ἡ ἴδρισις θεσμοῦ ἑσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, μεθ' ὃ ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, διερμηνεύων τὸ κοινὸν αἶσθημα τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἐχαρακτήρισεν τὸ γεγονός ὡς τὴν πλέον σοβαρὰν καὶ ἐνδιαφέρουσαν πράξιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς καὶ ἠυχήθη θερμῶς τὴν πλήρη εὐδωσίαν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου. Ταυτοχρόνως ἡ Ἱεραρχία ἀνέθηκεν εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν Σεβ. ἀρχιερέων Σάμου Εἰρηναίου, Κορινθίας Δαμασκηνοῦ, Σύρου Φιλαρέτου καὶ Καρυστίας Παντελεήμονος τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ὑποβληθέντος σχεδίου τοῦ Σεβ. Σύρου.

Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ, κατόπιν ἐμπεριστατωμένης μελέτης, κατήρτισεν ἐκθεσιν καὶ σχέδιον Νόμου Ἑσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, ὅπερ καὶ ὑπέβαλεν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς τότε διακοῦς Ἱ. Συνόδου πρὸς περαιτέρω ἐνέργειαν.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος μετὰ τινος τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τούτου παρέπεμψεν αὐτὸ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Θρησκευμάτων διὰ τὴν σχετικὴν αὐτοῦ ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας κύρωσιν.

Δυστυχῶς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων ἐπέστρεψε τὸ σχέδιον τοῦτο ὡς εἶχε, τονίσαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ υἱοθετήσῃ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον, παρὰ τὴν προφανῆ χρησιμότητά του ἐξέφευγε, ὡς εἶπε, τοῦ πλαισίου τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος καὶ ἄλλως καὶ διότι ἀνεγράφοντο ἐν αὐτῷ ὠρισμέναι φορολογίαι, ἐν ᾧ ἡ Κυβέρνησις ἦτο κεκηρυγμένη κατὰ παντὸς νέου φορολογικοῦ μέτρου. Προσέθηκ ν ὁμως ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Θρησκευμά-

των ὅτι ἡ Ἐκκλησία θὰ ἠδύνατο νὰ στηρίξη τὸν θεσμόν τῆς Ἱεραποστολῆς ἐπὶ ἰδίας ἐσωτερικῆς αὐτῆς πράξεως καὶ νὰ θέσῃ αὐτὸν εἰς ἐφικτομένην ἄνευ ἄλλης τινὸς νομοθετικῆς κυρώσεως.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος, παρὰ τὰς καταβληθείσας ὑπ' αὐτῆς προσπάθειάς ὅπως πείσῃ τὸ ὑπουργεῖον νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἐπιψήφισιν τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον, δὲν κατώρθωσέ τι ἐν προκειμένῳ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπεφάσισεν, ἵνα μὴ ματαιωθῇ τὸ ἔργον, νὰ τροποποιήσῃ ἐκ νέου τὴν μορφήν τοῦ θεσμοῦ καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὸν τύπον Ἰδρύματος, ἀπευθυνθεῖσα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας πρὸς ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ διατάγματος.

Τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας μετ' ἐλαφρᾶς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τροποποιήσεις ἐξέδωκε τὸ σχετικὸν Διάταγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὴν Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθ. φύλλου 403 τῆς 17 Νοεμβρίου 1932.

Τὸ ὑπουργεῖον Ἐργασκευμάτων, λαβὼν γινώσκον τὸ ἐν λόγῳ διατάγματος καὶ θεωρήσαν ἑαυτὸ προσβεβλημένον διὰ τὴν ἀνάμειξιν ἄλλου Ὑπουργείου εἰς ζήτημα τῆς ἀρμοδιότητός του, ἠξίωσε καὶ ἐπέτυχε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ἐν λόγῳ διατάγματος, ἀπηύθυνε δὲ καὶ σχετικὸν ἔγγραφο πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1932, δι' οὗ, γνωρίζον αὐτῇ τοὺς λόγους τῆς ἀνακλήσεως τοῦ ἐν λόγῳ διατάγματος, προσέθετεν ὅτι θὰ ἦτο διατεθειμένον νὰ περιβάλλῃ δι' ὑπουργικῆς κυρώσεως τὴν περὶ Ἱεραποστολῆς πράξιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Κατόπιν ὄλων τούτων ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μὴ δυνηθεῖσα νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ εἰρημένον Διάταγμα, ἀνήθηκε τελευταίως εἰς τὸν Σεβ. Σύρου τὴν ἐκ νέου μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς Ἱεραποστολῆς καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ τε Καταστατικοῦ αὐτῆς καὶ τῶν συναφῶν αὐτῷ Κανονισμῶν. Ὁ Σεβ. Σύρου μελετήσας καὶ αὐθις τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν νέαν αὐτοῦ διαμόρφωσιν ἀπέληξεν εἰς τὴν γνώμην ὅπως εἰς τὸν θεσμόν τῆς Ἐσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς δοθῇ μορφή σωματικῆς Ὁργανώσεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περὶ Σωματείων νόμου καὶ οὐχὶ ἰδρύματος διὰ Διατάγματος. Τὴν σχετικὴν του δὲ ταύτην εἰσήγησιν ἐστήριξεν ὁ ἄγ. Σύρου ἐπὶ τῶν ἐξῆς:

α') Διότι δὲν πρόκειται περὶ νομικοῦ προσώπου ἀφορῶντος τὴν διοίκησιν περιουσίας, ὁπότε καὶ μόνον θὰ ἠδύνατο νὰ δικαιολογηθῇ μορφή ἰδρύματος εἰς τὸν θεσμόν, ἀλλὰ περὶ ἐνώσεως προσώπων ἐπιδικοντῶν ὄρισμένους σκοπούς.

β') Διότι, ἐνῶ τὸ ἴδρυμα ἔχει συνήθως στενὰ τὰ ὅρια τῆς ὑποστάσεώς του, δὲν δύναται ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐπεκταίῃ τὴν δρασίαν αὐτοῦ εἰς εὐρυτάτην ἀκτίνα

καὶ εἰς πολλὰ ταυτοχρόνως μέρη, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ, ἐνῶ διὰ τὴν εὐδόκιμον ζωὴν καὶ καρποφόρον δρασίαν τῆς Ἱεραποστολῆς εἶνε πλέον ἢ ἀναγκαῖα ἡ ἱκανότης τῆς κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν κινήσεως.

γ') Τὸ ἴδρυμα δὲν δύναται νὰ ἔχῃ οὔτε τμήματα κατὰ Μητροπόλεις, οὔτε παραρτήματα κατ' ἐνορίας ὡς θὰ ἔχῃ ἡ Ἱεραποστολή ὑπὸ μορφήν ἐκκλησιαστικῆς ὀργανώσεως, διευθυνόμενα ὑπὸ ἰδίων Συμβουλίων, εὐρισκομένων μὲν ἐν ἐπὶ μέρους ἐξαρτήσῃ, διατηρούντων δὲ ταυτοχρόνως καὶ σχετικὴν αὐτοτέλειαν καὶ ἀνεξαρτησίαν, ἱκανῶν δ' ἅμα ὅπως ἐγγράφωσι μέλη τῆς ὀργανώσεως καὶ εἰσπράττωσι συνδρομὰς τόσον διὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀνάγκας, ὅσων καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ κέντρου αὐτῶν.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ὡς ἄνω καὶ ἄλλων τινῶν ἱκανοτήτων, τὰς ἵποίας στερεῖται μὲν τὸ ἴδρυμα, κέκτηται ὅμως ἡ ὀργάνωσις, ἡ τελευταία ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς ἀδιαφιλοεικίτως καὶ μεγαλυτέραν ἀντοχὴν εἰς τὰς προσβολὰς, τὰς ὁποίας τυχὸν ἐν τῇ ἐξελίξει αὐτῆς ἠθέληεν ὑποστῆ ἐντεῦθεν ἢ ἐκεῖθεν, διὰ λόγους, ὧν ἡ ἐξέτασις οὐκ ἐστὶ τοῦ παρόντος.

Τὸ ἴδρυμα, ὡς νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ἐν ᾧ δὲν παύει νὰ εἶνε καὶ αὐτὸ **σωματεῖον**, στηρίζεται εἴτε ἐπὶ διατάγματος, εἴτε ἐπὶ ἐιδικοῦ νόμου, ἡ δὲ ζωὴ καὶ ὁ τρόπος τῆς συνθέσεως τῆς διοικήσεώς του εἶνε πάντοτε ἐκτεθειμένη εἰς τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην διάθεσιν τοῦ ἐκάστοτε ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅστις, κατὰ τὸ Σύνταγμα, δύναται νὰ εἶνε καὶ ἀλλόδοξος.

Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιον καὶ μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἱεραποστολῆς, ὡς σωματείου, διότι αἱ σωματειακαὶ ὀργανώσεις στηρίζονται ἐπὶ γενικοῦ νόμου (τοῦ ὑπ' ἀριθ. 281 Νόμου περὶ Σωματείων) ἐφ' οὗ βασιζοῦν τὴν ὑπαρξίν των χιλιάδες ὄλαι σωματείων τῆς χώρας ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ ἐπὶ πράξεως δικαστικῆς, κατ' ἀκολουθίαν δὲ πᾶσα ἀπόφασις τῆς Πολιτείας περὶ οἰασδήποτε τροποποιήσεως τοῦ ὡς ἄνω περὶ σωματείων νόμου, θίγουσα ταυτοχρόνως ἅπαντα τὰ σωματεῖα τῆς χώρας, τοῦλάχιστον εἰς τὰς βάσεις αὐτῶν, συναντᾷ τὴν ὁμόθυμον καὶ σοβαρὰν ἀντίδρασιν ἀπάντων τούτων, ἀνερχομένων, ὡς γνωστόν, εἰς πολλὰς χιλιάδας.

Εἰς τὰ ἄνω ἐπιχειρήματα ἐν ἐπανειλημμέναις συνεδρίαις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀντετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Μακ. Προέδρου ἕτερα σοβαρὰ ἐξ ἴσου ἐπιχειρήματα συνηγοροῦντα ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς ὑπὸ τύπον Ἰδρύματος εἴτε δι' ἀποφάσεως ἀναγραφησομένης ἐν τῇ Πράξει περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, εἴτε διὰ Π. Διατάγμα-

τος ἐκδοθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Μετ' ἐμπεριστατωμένην μελέτην τῶν ἐκατέρωθεν ἐπόψεων καὶ ἵνα μὴ ἀναβάλληται ἐπὶ μακρὸν ἡ λειτουργία θεσμοῦ δυναμένου ν' ἀποδώσῃ μεγάλας ὠφελείας εἰς τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Κοινωνίαν, ἀπεφασίσθη, τέλος, ἡ ἴδρυσις τῆς Ἱεραποστολῆς ὡς Ἐκκλησιαστικῆς Ὀργανώσεως, στηριζομένης ἐπὶ τοῦ περὶ Σωματείων νόμου. Τοῦτο δὲ καὶ ἐγένετο ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἱεραποστολῆς καὶ κυρωθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1205 ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1933 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου. Καταρτισθέντος δὲ τοῦ πρώτου Συμβουλίου τῆς Ἱεραποστολῆς ἤρξατο, σὺν Θεῷ, ἡ λειτουργία τῆς σπουδαιότατης ταύτης Ὀργανώσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΗΣ

ἹΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, *

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἱδρυσις — Ἱδρα — Σκοπός

Ἄρθρον 1ον.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1931 πράξεως τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1933 ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἰδρύεται συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον 281, εἰδικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Ὀργάνωσις, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ἹΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις καὶ ἔχουσα Τμήματα μὲν κατὰ Μητροπόλεις, Παραρτήματα δὲ κατ' ἐνορίας, ὧν ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία ὀρίζεται ἐν τῷ Γενικῷ Κανονισμῷ τῆς Ἱεραποστολῆς, ἐκπονηθησομένη ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς καὶ τεθησομένη εἰς ἐφαρμογὴν μετ' ἐγκρισιν τῶν Ἱδρυτῶν τῆς Ὀργανώσεως.

Ἄρθρον 2ον.

Σκοπὸς τῆς ὀργανώσεως ταύτης εἶναι ἡ ἐνίσχυσις, ἡ προώθησις καὶ ἡ συστηματικώτερα ἀνάπτυξις τοῦ ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἱεραρχῶν, τοῦ λοιποῦ πλήρου καὶ τῶν διαφόρων Θρησκευτικῶν, Ἐκκλησιαστικῶν, Φιλανθρωπικῶν, καὶ λοιπῶν ὀργανώσεων διεξαγομένου ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ τῇ βάσει ἐνιαίου καὶ γενικωτέρου προγράμματος καταρτιζομένου ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὀργανώσεως καὶ ἐγκρινόμενου ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας.

Εἰδικώτερον ὀριζόμενος ὁ σκοπὸς οὗτος εἶναι:

1) Ἡ προσπάσις τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως, ἡ ἐνί-

*) Ἐνεκρίθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1205 καὶ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου ἀποφάσεως 1933 τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

σχυσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν Χριστιανικῶν ἀρετῶν παρὰ τῷ λαῷ.

2) Ἡ ἐξύψωσις τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου.

3) Ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ ὄλων τῶν τάξεων τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας.

4) Ἡ μεθοδικώτερα ὀργάνωσις καὶ ἐξάσκησις τοῦ ἔργου τῆς Φιλανθρωπίας καὶ τῆς κοινωνικῆς προνοίας τῆς Ἐκκλησίας.

5) Ἡ συστηματικώτερα θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ μόρφωσις καὶ διαπαιδαγώγησις τῆς νεολαίας, ὡς καὶ ἡ προφύλαξις αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἡμετέραι πληθυνομένων κοινωνικῶν κινδύνων.

Ὁ τρόπος ὀργανώσεως καὶ διεξαγωγῆς τῆς ἐργασίας ταύτης ὀρίζεται ἐν τῷ Γενικῷ Κανονισμῷ.

Ἄρθρον 3ον.

Πόροι τῆς Ὀργανώσεως εἶναι:

1) Αἱ συνδρομαὶ τῶν μελῶν τῆς.

2) Ἀπασαὶ αἱ καθαρὰί πρόσδοι τῆς ὑπὸ τῶν ἰδρυτῶν τῆς ἹΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς οικονομικῆς ἐνίσχυσεως αὐτῆς ἰδρυθείσης «Θρησκευτικῆς Οἰκονομικῆς Ὀργανώσεως ἢ «Πρόνοια».

3) Αἱ δωρεαί, τὰ κληροδοτήματα, αἱ ἐπιχορηγήσεις καὶ οἱ δημόσιοι ἔρανοι.

4) Αἱ τυχόν πρόσδοι τῆς περιουσίας αὐτῆς.

5) Πᾶς ἕτερος πόρος τιθέμενος ὁπωσδήποτε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὀργανώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ Μελῶν.

Ἄρθρον 4ον.

Τὰ μέλη τῆς ἹΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ διαιροῦνται εἰς τακτικά, ἀρωγά, ἀντεπιστέλλοντα καὶ ἐπίτιμα.

Ἄρθρον 5ον.

Τακτικὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως εἶναι ἅπαντες οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καταβάλλοντες ἐτησίως τὴν ἐν τῷ Γενικῷ Κανονισμῷ ὀριζομένην συνδρομὴν δι' αὐτά.

Τὰ τακτικὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ μόνον προέρχεται ἡ Διοίκησις αὐτῆς, ἔχουν πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου διὰ μέλη παρομοίων ἢ παρεμφερῶν ὀργανώσεων ὀριζόμενα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρον 6ον.

Τὰ ἀρωγά μέλη εἶναι δύο εἰδῶν:

1) Νομικὰ πρόσωπα ἐν γένει, ἥτοι σωματεῖα, σύλλογοι, σύνδεσμοι, ἐνώσεις, ἀδελφότητες, συντεχνίαι, ὁμοσπονδία, αὐτόνομοι ὀργανισμοί, εἰδικὰ ταμεία, Μητροπόλεις, Ναοί, Μοναί, Ἀἱμοί, Κοινότητες, Σχολαί, Συνεταιρισμοί, Ἐταιρεῖαι, Τράπεζαι, Ἐπιμελητήρια, κλπ. ὧν οἱ σκοποὶ δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ, καθὼς καὶ τὰ δόγματα καὶ τὴν πίστιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

2) Φυσικὰ πρόσωπα, οἷον κληρικοὶ παντὸς βαθμοῦ καὶ λαϊκοὶ ἀμφότερων τῶν φύλων, ἐπιθυμοῦντα νὰ ἐνισχύσουν τὸ ἔργον τῆς Ἱεραποστολῆς. Τὰ μέλη ταῦτα ἀποτελοῦν τὴν ὀργανωμένην δύναμιν τῆς Ἱεραπο-

σπολής δι' ἧς αὕτη ἐπιδιώκει τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὑψηλῶν αὐτῆς σκοπῶν.

Τὸν τρόπον τῆς ἐγγραφῆς, τὰ δικαιώματα, τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν μελῶν τούτων ὁρίζει ὁ Γενικὸς Κανονισμὸς τῆς Ὁργανώσεως.

Ἄρθρον 7ον

Ἀντεπιστέλλοντα μέλη ἀνακηρύσσονται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὁργανώσεως νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα, ἔχοντα τὴν ἔδραν ἢ τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, διαδηλοῦντα δὲ τὴν φιλογενῆ καὶ φιλόδηρσκον πρόθεσιν τῶν νὰ ἐνισχύσωσιν τὸ ὑπὸ τῆς Ὁργανώσεως ἐπιτελούμενον Χριστιανικὸν ἔργον.

Ὁ τρόπος τῆς ἀνακηρύξεως τῶν καὶ τὰ ἄλλα σχετικὰ ὁρίζονται ἐν τῷ Γενικῷ Κανονισμῷ.

Ἄρθρον 8ον

Ἐπίτιμα μέλη τῆς ὀργανώσεως ἀνακηρύσσονται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς πρόσωπα καταλαμβάνοντα ἢ κατέχοντα ἤδη ἀνώτερα ἀξιώματα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τῇ Πολιτείᾳ καὶ τῇ Κοινωνίᾳ καὶ ἐνισχύσαντα ὄλικῶς ἢ ἠθικῶς τὴν Ὁργάνωσιν. Οἱ ὅροι καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀνακηρύξεως ὁρίζονται ἐν τῷ Γενικῷ Κανονισμῷ.

Ἄρθρον 9ον

Δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου τῆς Ὁργανώσεως δύναται νὰ διγραφῆ πᾶν μέλος, δι' ἀνάρμοστον συμπεριφορὰν πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁργανώσεως καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, διὰ καθυστέρησιν τῆς συνδρομῆς τοῦ πλέον τοῦ ἐνὸς ἔτους, δι' ἀξιωματέτους ἐν γένει πράξεις, καθὼς καὶ δι' ἀποκτησιν ἰδιοτήτων ἢ πεποιθήσεων ἀντικειμένων πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ ἔργον τῆς ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ. Τὰ διαγραφόμενα μέλη δύναται νὰ ἐπανεγγραφῶσιν κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου τῆς Ὁργανώσεως, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει ὁ Γενικὸς Κανονισμὸς αὐτῆς.

Ἄρθρον 10ον

Πρόσωπα φυσικὰ ἢ νομικὰ ἐνισχύοντα τὴν ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΝ δι' ἐκτάκτων δωρεῶν ἀνακηρύσσονται, ἀναλόγως αὐτῶν, Δωρηταί, καὶ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ τῆς Ὁργανώσεως ἢ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὁριζόμενα ἐν τῷ Γενικῷ Κανονισμῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Διοίκησις.

Ἄρθρον 11ον

Ἡ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διακεῖται ὑπὸ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐξ ἑπτὰ (7) ἀρχιερέων ἐκλεγομένων κατ' ἔτος παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Τακτικῶν μελῶν τῆς Ὁργανώσεως. Τὰ τρία (3) μέλη τοῦ Συμβουλίου τούτου ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν ἐκάστοτε Συνοδικῶν, τῶν ὄντων μελῶν, τὰ δὲ ἄλλα τρία ἐκ τῶν λοιπῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Ὁργανώσεως. Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τῆς Ἱεράς Συνόδου.

Τὸ Κεντρικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον ἅμα τῇ ἐκ-

λογῇ αὐτοῦ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ ἕνα Ἀντιπρόεδρον, ἕνα Γενικὸν Γραμματέα καὶ ἕνα Γενικὸν Ταμίαν καὶ καταρτιζόμενον οὕτω εἰς σῶμα, ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἔργου τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁργανώσεως.

Ἄρθρον 12ον

Τὸ Κ. Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει τὰ ἑξῆς καθήκοντα:

1) Διευθύνει τὸ ὅλον ἔργον τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ καὶ μεριμνᾷ περὶ τῆς καθ' ὅλην τὴν Χώραν ὀργανώσεως, ἐδραιώσεως καὶ ἐποπτείας αὐτοῦ.

2) Διορίζει καὶ παύει ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ὁργανώσεως, πλὴν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ, οὕτως τὸ ἀξίωμα, τὰ προσόντα, τὸν τρόπον τοῦ διορισμοῦ, τὴν ἀντικατάστασιν καὶ ἐν γένει τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα αὐτοῦ καθορίζει ἢ Γενικῆ Συνέλευσις δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 415 τακτικῶν μελῶν τῆς Ὁργανώσεως, ἐκ τῶν παρόντων ἐν τῇ Συνελεύσει.

Διὰ πρώτην φοράν, τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν τακτικῶν μελῶν ἀποτελοῦσιν οἱ ἱδρυταί.

3) Επιμελεῖται καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τῆς Ὁργανώσεως συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον καὶ τὸν Γενικὸν Κανονισμὸν τῆς Ὁργανώσεως, μεριμνᾷ περὶ τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς συμφερόντων, ἐπιθλέπει καὶ ἐξελέγχει τὰς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς καὶ καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῆς.

4) Ἀποφασίζει περὶ παντὸς ἄλλου ζητήματος τῆς Ὁργανώσεως, μὴ ρυθμιζομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ καὶ τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ αὐτῆς.

Πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου τοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὁργανώσεως βοηθεῖται ὑπὸ μονίμου Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διαφόρων ἄλλων εἰδικῶν τεχνικῶν συμβούλων, τῶν ὁποίων τὴν ἀρμοδιότητα ὁρίζει ὁ Γενικὸς Κανονισμὸς τῆς ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ.

Τὸ Κεντρικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ μεταβιβάξῃ ἐκάστοτε ὅσα τυχόν ἐκ τῶν δικαιωμάτων τοῦ κρίνει σκόπιμον, ὑπ' εὐθύνην του, εἰς ἕτερα ὑπηρεσιακὰ συμβούλια, εἰδικὰς ἐπιτροπὰς, κλπ. τῶν ὁποίων ἢ σύστασις ἤθελε κριθῆ ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμος διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς Ὁργανώσεως.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου εἶναι ἀμισθος.

Ἄρθρον 13ον

Τὸ Κεντρικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται εἰς τακτικὰς μὲν συνεδριάσεις ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις κληθῆ ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν τοῦ καὶ αποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεών του, καταρτιζόμενα ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἀναγιγνώσκονται εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν καὶ μετὰ τὴν κύρωσίν των καταχωροῦνται εἰς τὸ «Βιβλίον πρακτικῶν τοῦ Κεντρ. Διοικητικοῦ Συμβουλίου», ὑπογραφόμενα παρὰ τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 14ον.

Δι' αποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀρίζεται ἐκ τῶν μελῶν τοῦ καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὁργανώσεως Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή, προορισμὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἄμεσος, πιστὴ καὶ ταχίστη ἐκτέλεσις τῶν αποφάσεών του, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῇ Γενικῇ Κανονισμῷ τῆς Ὁργανώσεως ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 15ον.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὁργανώσεως συγκαλεῖ τὸ Συμβούλιον εἰς συνεδριάσεις, εἰσηγείται τὰ ζητήματα πρὸς λήψιν αποφάσεων, ὀρίζων, ὡςάκις παρίσταται ἀνάγκη, ἰδιαίτερον εἰσηγητὴν ἐπὶ ἐκάστου θέματος, μέλος τοῦ Συμβουλίου, διευθύνει τὰς συζητήσεις καὶ ἐκπρὸσωπεῖ τὴν Ὁργάνωσιν ἐνώπιον τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν. Ἐξαιρετικῶς ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ἐκπρὸσωπεῖ τὴν Ὁργάνωσιν ὁ Νομικὸς αὐτῆς Σύμβουλος, δυνάμει πληρεξουσιότητος.

Κατὰ τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Ὁργανώσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Κεντρ. Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρεύει αὐτῶν, δίδει καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον εἰς τὰ μέλη τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ ὁμιλήσουν ἐπὶ τῶν συζητουμένων ἐκάστοτε θεμάτων, ἐπαναφέρει τὰ τυχόν παρεκτρεπόμενα εἰς τὴν τάξιν, διευθύνει τὰς συζητήσεις, θέτει τὰ ζητήματα εἰς ψηφορίαν κλπ. Εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτὴν βοηθεῖται ὑπὸ δύο γραμματέων, τοὺς ὁποίους προσλαμβάνει ἐκ τῶν παρισταμένων τακτικῶν μελῶν, καὶ ὅτινες θεωροῦνται καὶ ὡς ψηφολέκται καὶ συντάκται τῶν πρακτικῶν.

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀντιπρόεδρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'
Γενικαὶ Συνελεύσεις.

Ἄρθρον 16ον.

Τὰ τακτικὰ μέλη τῆς Ὁργανώσεως συνέρχονται εἰς τακτικὰς Γενικὰς Συνελεύσεις ἐτησίως καὶ ἐντὸς τοῦ φθινοπώρου ἐκάστου ἔτους.

Αἱ προσκλήσεις διὰ τὴν σύγκλησιν τῶν συνελεύσεων καταρτίζονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὁργανώσεως, ἀναγράφουν τὰ θέματα τὰ ὁποῖα θὰ συζητηθῶν κατ' αὐτάς, καὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὰ μέλη ταχυδρομικῶς, πρὸ ἐνὸς τουλάχιστον μηνὸς ἀπὸ τῆς ὀριζομένης ἡμέρας τῆς Συνελεύσεως, δημοσιευόμεναι συγχρόνως καὶ εἰς μίαν καθημερινὴν ἐφημερίδα τῆς ἑδρας τῆς ὀργανώσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν τούτων συνελεύσεων δύναται νὰ συγκληθῶν καὶ ἑκτακτοί, εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις, ἢ ὡςάκις κρίνεται τοῦτο ἀναγκαῖον ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁργανώσεως, τηρουμένων τῶν διὰ τὰς τακτικὰς Συνελεύσεις ὀριζομένων ἀνωτέρω διατυπώσεων.

Εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις δὲν δύναται νὰ λάβουν μέρος τὰ τακτικὰ μέλη, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ἐμπληρώσει τὰς πρὸς τὴν Ὁργάνωσιν ταμειακὰς τῶν ὀποχρεώσεις.

Ἄρθρον 17ον.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν τακτικῶν μελῶν εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ 1)4 τουλάχιστον τῶν τακτικῶν μελῶν. Ἄπαντα τὰ τακτικὰ μέλη κέκτηνται ἀνὰ μίαν ψήφον.

Οὐδεμιᾶς ἄλλης κατηγορίας μέλη κέκτηνται δικαίωμα ψήφου, τυχόν δὲ παριστάμενα, διαγνώμη τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς τὰς Συνελεύσεις, λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς συζητήσεις, ἐκφέροντα συμβουλευτικὴν μόνον γνώμην.

Μὴ γενομένης ἀπαρτίας εἰς μίαν Συνέλευσιν, αὕτη ἐπαναλαμβάνεται μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας, ὅποτε θεωρεῖται ὡς εὐρισκομένη ἐν ἀπαρτίᾳ ὡσαύποτε μέλη καὶ ἂν παρίστανται κατ' αὐτήν.

Ἄρθρον 18ον

Κατὰ τὰς ἐτησίαις τακτικὰς Συνελεύσεις καθ' ἃς ἐκλέγεται τὸ Κεντρικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁργανώσεως, συνωδᾷ τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, ἐκλέγεται ἐπίσης 3 μελῆς ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ με ἀρμοδιότητα τὸν ἔλεγχον τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως καὶ τὴν ὑποβολὴν σχετικῆς ἐκθέσεως εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Ἐνώπιον τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων λογοδοτεῖ ἡ Διοίκησις τῆς Ὁργανώσεως καὶ συζητοῦνται τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως αὐτῆς, τὴν ὁποίαν καταρτίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Αἱ αποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ὁ τρόπος τῶν ψηφοφοριῶν καθορίζεται ἐν τῇ Γενικῇ Κανονισμῷ τῆς Ὁργανώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'
Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 19ον.

Τροποποιήσις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ δύναται νὰ γίνῃ ἐν εἰδικῇ Γενικῇ Συνελεύσει τῶν τακτικῶν μελῶν, διὰ πλειοψηφίας τῶν 3)4 τῶν παρόντων. Διὰ τὴν τροποποίησιν ὅμως τῶν ἄρθρων 1, 2, 11, 12, 19 καὶ 20 τοῦ Καταστατικοῦ τούτου ἀπαιτεῖται ἡ ψήφος τῶν 9)10 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν μελῶν.

Ἄρθρον 20όν.

Ἡ διάλυσις τῆς Ὁργανώσεως δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἂν ὁ σκοπὸς τῆς ἰδρύσεώς της ἦθελε καταστῆ τυχόν ἀπραγματοποίητος, ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως τῶν τακτικῶν αὐτῆς μελῶν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συγκαλεῖται ἑκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις, εἰδικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διαλύσεως, ἣτις δέον ἀπαραιτήτως νὰ συγκεντρώσῃ τὰ 9)10 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Ὁργανώσεως. Ἐν περιπτώσει μὴ συγκεντρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ τῶν μελῶν, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς εἰσέτι φορές κατὰ τρίμηνα χρονικὰ διαστήματα καὶ μόνον τὴν τετάρτην φοράν δύναται νὰ ληφθῇ ἡ περὶ διαλύσεως ἀπόφασις, διὰ πλειοψηφίας ὅμως τῶν 9)10 τῶν παρόντων μελῶν.

Διαλυομένης τῆς Ὁργανώσεως, ἅπανα ἡ περιουσία αὐτῆς διατίθεται, κατ' ἀπόφασιν τῆς ἰδίας Γενικῆς Συνελεύσεως, μετὰ πρότασιν τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, πάντως ὅμως διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν θρησκευτικῶν σκοπῶν.

Ἄρθρον 21ον.

Ἡ Ὁργάνωσις ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, φέρουσαν ἐν κύκλῳ τὰς λέξεις: «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» 1933, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τὸ σύμβολον τοῦ Σταυροῦ, μὲ τὰς λέξεις «ἐν τούτῳ νίκα» καλλιτεχνικῶς διατεταγμένας.

Ἄρθρον 22ον.

Ὅ,τι δὲν προβλέπει τὸ παρὸν Καταστατικόν, ρυθμίζεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἰσχυόντων Νόμων καὶ τοῦ γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ὁργανώσεως, τούτων δὲ σιωπῶντων, ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς

- † Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ
- † Ο ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
- † Ο ΒΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΚΟΝΙΤΖΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
- † Ο ΖΙΧΝΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
- † Ο ΕΔΕΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ
- † Ο ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
- † Ο ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
- † Ο ΗΛΕΙΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
- † Ο ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΙΠΟ.ΕΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
- † Ο ΣΥΡΟΥ ΤΗΝΟΥ ΑΝΔΡΟΥ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ
- † Ο ΦΩΚΙΔΟΣ ΙΩΑΚΕΙΜ
- † Ο ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΙΕΖΕΚΙΗΛ
- † Ο ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΙΑΛΕΙΑΣ ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ο ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΑΡΧΙΜ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἐκλογαὶ καὶ ναοί.

Χάρις εἰς τὴν ἔγκαιρον παρέμβασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου περὶ μὴ χρησιμοποίησεως τῶν ἱερῶν ναῶν ὡς ἐκλογικῶν τμημάτων κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς παρελθούσης Κυριακῆς αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ ἀπέφυγον αὐτὴν τὴν φορὰν τὴν τακτικῶς ἀπὸ μακροῦ γινομένην ἀνίερσον ὑπὸ τῶν κυβερνήτων βεβήλωσιν τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ οἴκων. Διὰ τὰ μὴ προσβάλλωμεν τὸ αἰσθημα τῆς εὐλαβείας τῶν ἀγαγνοσίων τῆς «Ἐκκλησίας» δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ περιγράψωμεν λεπτομερῶς εἰς τί συνίστατο ἡ βεβήλωσις αὐτῆ. Πάντες, ἄλλως τε, οἱ ψηφοφόροι ὑπῆρξαν μάρτυρες αὐτῆς καὶ ἀσχάλλοιτες ἐλευνολόγουν τὴν ἐπίσημον τοῦ κράτους περιφρόνησιν πρὸς τὰ ἱερώτερα τῶν πολιτῶν του αἰσθηματα. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι, ἐφ' ὅσον κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν προῖόντος τοῦ χρόνου ἐξευγενίζεται ἡ διεξαγωγή τῶν πολιτικῶν ἐκλογῶν ἐν τῇ ἡμετέρῃ χώρῃ, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ θὰ σταθεροποιηθῶν ὁλονὲν περισσότερον τὸ καθήκον τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἱερῶν τοῦ Θεοῦ σκηνωμάτων, ἀνευ τοῦ ὁποίου καὶ ἡ μᾶλλον ἐκλεπτυσμένη εὐγένεια εἶνε, ἀπλούστατα, ἐξωτερικὸν ἐπίχρισμα, ὅμοιον πρὸς τὸ κοτῆμα τῶν τάφων, τὸ ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐν τοῖς περὶ τῶν φαρισαίων λόγοις του.

Κατηχητικά.

Περὶ ἧλθεν εἰς χεῖρας ἡμῶν «Καταστατικὸν τοῦ ἐν Πάτραις Κατηχητικοῦ Σχολείου ἐνορίας Ἁγ. Δη-

μητρίου» καὶ ἰδιαίτερος αὐτοῦ «Ὁργανισμός», ἐπισημῶς δὲ καὶ τεύχη περιέχοντα ἀναλυτικῶς τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν μέθοδον τῆς διδασκαλίας, ἐξ ὧν ἐμφαίνεται ὅτι ἤδη ἀπὸ τοῦ 1923 λειτουργεῖ Κατηχητικὸν σχολεῖον ἐν Πάτραις ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ γεραροῦ σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ζηλωτοῦ ἀρχιμ. Γεωρασίου Παρασκευοπούλου, ὁργανωμένον μάλιστα εἰς σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν. Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἄξιον ἰδίας ἐξάρσεως, καθότι αἱ Πάτραι ἀπὸ ἐπόψεως μεθοδικῆς συστηματοποίησεως καὶ διοργανώσεως τῆς κατηχητικῆς δράσεως παρὰ τοῖς παισὶ προηγήθησαν τῆς ἐν τῷ μεταξὺ ἐξανθησάσης καὶ ὁλονὲν διαπλομμῆς κατηχητικῆς δραστηριότητος τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου θαφιλῆς ἐχορηγήθη καὶ διὰ τὰς ἀπαρχὰς καὶ διὰ τὴν αὔξησιν, διότι ὁ ζῆλος ὑπῆρξεν ὁ παράγων καὶ παραστάτης καὶ ἐκείνων καὶ ταύτης, ἡ αὐτὴ δ' εὐλογία θὰ στέψη καὶ πᾶσαν φιλόχριστον ἐφεξῆς δράσιν ὑπὲρ τῆς θρησκευτικῆς τῶν πιστῶν καταρτίσεως.

Ἀντιβλασφημικὴ δράσις.

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἓνα ἄξιον πάσης προσοχῆς ἀπολογισμὸν δράσεως τοῦ ἐν Χανίοις Συνδέσμου κατὰ τῆς βλασφημίας τῶν θείων «Ὁ Τίμιος Σταυρός». Ὁ σύλλογος οὗτος, ἰδρυθεὶς πρὸ διετίας περίπου, ἐτοποθέτησε πολυαριθμοὺς ἐλαιογράφους πινακίδας μεγάλας οὐ μόνον εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη τῆς πόλεως Χανίων, ἀλλὰ καὶ εἰς διαφόρους κωμοπόλεις καὶ χωρὰ τοῦ νομοῦ ἐξετύπωσεν 8,000 διδακτικῶν ἐγκυκλίων πρὸς τοὺς χριστιανούς δι' ὧν ἀναπτύσσεται τὸ ζήτημα τῆς βλασφημίας καὶ καυτηριάζεται αὐτὴ προσηκόντως διένειμε δεκάδας χιλιάδων «πειτώντων φύλλων», ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐπιγραφήν «Χριστιανέ, ἐγὼ ἐσταυρώθηκα γιὰ σένα, καὶ σὺ μὲ βλασφημᾷς;» περιεχόντων παραινέσεις κατὰ τῆς βλασφημίας καὶ προτροπὰς πρὸς σεβασμὸν τῶν θείων ὁργάνωσε κινηματογραφικὰς παραστάσεις τοῦ βίου τοῦ Κυρίου, ἐπὶ πλέον δὲ ἐβοήθησεν ἐκ τῶν πενιχρῶν πόρων του ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς πάσχοιτα θεοσεβῆ μέλη τῆς κοινωρίας τὸ δὲ ἰσχυρῶς, συνετέλεσεν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου τῆς πόλεως καταδικῆν 18 ἀτόμων εἰς φυλάκισιν καὶ πρόστιμον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης δι' ὕβρεις τῶν θείων. Ἐπαινος πολὺς ὀφείλεται εἰς τὸν καλὸν καὶ δραστήριον σύλλογον τοῦτον διὰ τὴν ἀδιάπτωτον εὐεργετικὴν του δραστηριότητα πρὸς ἐξάλειψιν μιᾶς κακίστης ἔξεως, ἡ ὁποία εἶνε τόσον διαδεδομένη δυστυχῶς οὐχὶ εἰς μόνας τὰς κατωτέρας καὶ ἀμορφώτους τάξεις τῆς κοινωρίας μας.

*

Καίτοι ἡ πασίγνωστος ἐν Oberammergau ἀνά δεκαετιῶν ἐπαναλαμβανομένη παράστασις τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου ἐτελέσθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὡς ἀνεγράφη καὶ ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ», ἐν τούτοις ἀπεφασίσθη ὅπως γινήη καὶ κατὰ τὸ ἐπὶ τὸν ἔτος 1934 ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συμπληροῦνται τριακόσια ἔτη ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῶν παραστάσεως (τῷ 1634), Ἄλλ' ἀναφέρονται καὶ ἄλλοι δύο λόγοι συντελέσαντες εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς

σχετικής επιτροπής· πρώτον, ἡ ὁλονὲν διαδιδόμενη θρησκευτικὴ ἀδιαφορία, ἰδίως μεταξὺ τῶν νέων, καὶ δὴ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος πολίχνη· ἡ βαθεῖα ἀπὸ τῆς παραστάσεως τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου ἐπίδρασις θὰ συντελέσῃ εἰς τόνωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος· δεύτερον, ὑπάρχει τόσον μεγάλη ἔνδεια ἐν τῇ πολίχνῃ, ὥστε θεωρεῖται ἐπιβεβλημένη ἡ δημιουργία πόρων, εἶνε δὲ γνωστόν πόσον ἐνισχύεται οἰκονομικῶς ἡ πολίχνη ἐκ τῆς συρροῆς ξένων κατὰ τὰς ἱερὰς ταύτας παραστάσεις. Ἡ γενικὴ κρίσις ἐπηρέασε δεινῶς καὶ τοὺς κατοίκους τοῦ Oberammergau, ἐξεδηλώθη καὶ ἐκεῖ ἡ ἀνεργία, τὸ δὲ δημοτικὸν συμβούλιον ἠναγκάσθη νὰ προβῇ εἰς σύναψιν δαδειῶν ἵνα ἔλθῃ ἐπίκουρον εἰς τοὺς ἀνέργους, χωρικούς.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν τῇ νέᾳ Κυβερνήσει τοῦ κ. Π. Τσαλδάρη τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀνέλαβεν ὁ κ. Π. Ράλλης, ὅστις μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν καὶ τὴν παραλαβὴν τοῦ Ὑπουργείου, ἐπεσκέφθη τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ διὰ μακρῶν

Δι' Ἐγκυκλίου ἀνεκοινώθη πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας τὸ ὑπ' ἀριθ. 4536 καὶ ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου 1933 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον ἔχον ὡς ἐξῆς: «Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 281 ἐ. ἔ. ὑμέτερον ἔγγραφον γνωρίζομεν εἰς ὑμᾶς ὅτι κατὰ τὸ ἀρθρον 98 τοῦ καὶ νόμου 5439, τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀπολύσεως ψαλτῶν καὶ νεωκόρων ἀνήκει εἰς τὸν οἰκείον Μητροπολίτην. Κατὰ τὴν ὀληθῆ δὲ ἔγνωσαν τῆς διατάξεως ταύτης, οἱ τοιοῦτοι διορισμοὶ καὶ αἱ ἀπολύσεις ἐνεργοῦνται μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας, ἡ ὁποία εἶναι μὲν ἀπαραίτητον νὰ προηγηθῇ παντὸς τοιοῦτου διορισμοῦ ἢ ἀπολύσεως, δὲν εἶναι ὅμως ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Μητροπολίτην, ὁ ὁποῖος δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ἢ ἀπολύσῃ ψάλτην ἢ νεωκόρον ὑπὲρ τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει σχετικὴ πρότασις τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας, δύναται ὅμως νὰ ἀρνήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως».

Ἐγκριθέντος τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἱεραποστολῆς κατηρώσθη τὸ Κ. Δ. Συμβούλιον αὐτῆς· ἐκ τοῦ Μακαρ. Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν Συνοδικῶν Φιλίππων καὶ Νεαπόλεως Χρυσοστόμου, Σύρου Φιλαρέτου, Φακίδος Ἰωακείμ καὶ τῶν Σεβ. Θεσσαλονίκης Γενναδίου, Μηθύμνης Διονυσίου καὶ Κορινθίας Δαμασκηνοῦ. Ἡ Γενικὴ Διευθύνσις τῆς Ἱεραποστολῆς ἀνετέθη προσωρινῶς πρὸς Σεβ. Σύρου Φιλαρέτου.

Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πλωμαρίου συνελθὼν κατ' αὐτὰς ἐπέβαλεν εἰς κατηγορουμένους κληρικούς τὰς ἐξῆς ποινάς: 1) Εἰς τοὺς ἱερεῖς Δημήτριον Ψημένον κληρικὸν τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, Ἰωάννην Μαρκιανίδην κληρικὸν τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεργοῖας καὶ Ναούσης, καὶ Κωνσταντῖνον Καραποστόλην, κληρικὸν τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος, τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως 2) Εἰς τὸν ἱερέα Διονύσιον Παπαχειροδοῦλου, κληρικὸν τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης τὴν ποινὴν τῆς δεκαετοῦς ἀργίας. 3) Εἰς τὸν ἱερέα Ἰωάννην Παπαδόπουλον, κληρικὸν τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας, τὴν ποινὴν τῆς τετραμήνου ἀργίας· ἐκήρυξε δ' ἀθῶον τὸν ἱερομόναχον Ἀνδρέαν Ρηγάκην, κληρικὸν τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ Κωνσταντῖνος διὰ ποιμαντορικῆς αὐτοῦ ἐγκυκλίου πρὸς τὸν κληρὸν τῆς ἐπαρχίας του τὸ μὲν παρήγγειλεν ὅπως οἱ ἱερεῖς κατὰ πᾶσαν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἢ (διὰ τὰς κάτω τῶν 100 οἰκογενειῶν κοινότητας) ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος τελῶσι τὴν θείαν λειτουργίαν τῶν προηγουμένων, κατὰ πᾶσαν δὲ παρασκευὴν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου, ὅσοι δὲ τῶν ἑφημερίων κολύονται ὑπὸ τῶν προσωπικῶν των ἐργασιῶν ἐντέλλονται ν' ἀποχωρήσωσι τῶν ἑφημεριακῶν καθηκόντων των. Δι' ἄλλης δ' ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς ἀρχιερατικούς αὐτοῦ ἐπιτρόπους ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν ἑφημερίων τῆς ἐπαρχίας ἐπὶ τῆς ὑποχρεώσεώς των ν' ἀποφεύγωσι πᾶσαν ἐνεργὸν ἀνάμειξιν εἰς τὰς ἐκλογὰς εἴτε δημοσίᾳ διὰ συζητήσεων καὶ ψηφοθηρίας, εἴτε κρύφα δι' ἀναλόγων ἐνεργειῶν.

Ἡ ἐν Ἀργινίῳ «Χριστ. Ἐνωσις τῶν Ὀρθοδόξων» συνέστησεν ἴδιον τμήμα «ἀντιβλασφημικόν», ὅπερ θὰ διευθύνηται ὑπὸ ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ μελέτη τῶν αἰτίων τοῦ κακοῦ καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ πρακτικῶν μέτρων καταπολεμήσεως τῆς ἀσυγγνώστου ταύτης κακοθερίας.

Καθ' ἃ ὁ «Ποιμὴν ὁ Καλὸς» διὰ μακρῶν ἀναγράφει, οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτρια τοῦ Κατηχητικοῦ σχολείου τοῦ Πανατωλίου ἐκδραμόντες τὴ καθαῶ Δευτέρᾳ ἐκ τῆς κομοπόλεως των εἰς τὸ Πτωχογυροκομεῖον Ἀργινίου ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ διδασκάλου των Αἰδес. Μιχαὴλ Ζωγοπούλου, προσέφεραν ἕκαστος καὶ ἐκάστη πρὸς τοὺς γέροντας τοῦ ἰδρύματος ἐν χρήσιμον ἀντικείμενον. Οἱ πολλοὶ τοῦ φιλανθρωπικοῦ καταστάματος τρόφιμοι ἐνέπληπλαν ἐυγνωμόνων εὐχῶν τοὺς μικροὺς εὐεργέτας.

Ὁ σεβ. Μητροπολίτης Λεσβῶν καὶ Ἰθάκης κ. Δημήτριος ἄμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων τῆς διοικήσεως τῆς ἐπαρχίας του ἔσπευσε νὰ συστήσῃ ἐν Λευκάδι δύο μικρὰς σχολὰς, μίαν μουσικὴν καὶ μίαν νυκτερινὴν, ὡς καὶ ἴδιον Κατηχητικὸν σχολεῖον. Ἐπ' ἴσης προέβη καὶ εἰς ὀργάνωσιν Φιλοπαιθῶν Ταμείου, διότι δὲν ὑπάρχει ἔτι ἐν Λευκάδι ὀργανωμένη φιλανθρωπικὴ κίνησις, ἐκάστοτε κατὰ τὰς περιστάσεις διενεργουμένων ἐράνων πρὸς πρόχρηρον ἀνακούφισιν τῶν ποικιλοτρόπως δεινοπαθούτων. Ἐν τῇ νήσῳ λειτουργεῖ καὶ νοσοκομεῖον διοικούμενον ὑπὸ ἀδελφάτου.

Ἐν Ἀθήνῃς ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ ἐν συνεργασίᾳ καὶ ὑπὸ τὰς ὀδηγίας τοῦ σεβ. Μητροπολίτου κ. Στεφάνου τὴν φιλανθρωπίαν ἀσκεῖ ἡ ἐν Καστρῶν Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν, εἰς τὴν ἴδρυσιν τῆς ὁποίας μεγάλως συντέλεσεν ἡ ἱερὰ Μητρόπολις. Ἡ ἀδελφότης ἐπεκτείνει ὁλονὲν τὴν εὐεργετικὴν αὐτῆς δρασίαν βοηθοῦσα εἴτε χρηματικῶς εἴτε διὰ παροχῆς ἐργασίας πτωχὰς οἰκογενείας, ἰδίᾳ κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτάς· ἐτησίως δαπανᾷ πρὸς σκοποῦς φιλανθρωπικοῦ περὶ τὰς 25.000 δραχ., ἐν αἷς καὶ ἀνάλογος ἐπιχορήγησις τοῦ σεβ. Μητροπολίτου. Ἐπ' ἴσης λειτουργεῖ καὶ Συσσίτιον μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἐν ᾧ συσσιτοῦσιν 120 παιδία ἐντελῶς δωρεὰν ἐξάκις τῆς ἑβδομάδος. Τὸ συσσίτιον διευθύνεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς τελούσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβ. Μητροπολίτου. Μαθητικὸν συσσίτιον λειτουργεῖ καὶ ἐν Μούδρῳ διὰ τοὺς ἐκεῖ μαθητάς. Ἐν γένει δὲ ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης συντελεῖ κατὰ τὸ δυνατόν δι' ὀλιγάριθμον Ἐπαρχίαν εἰς πᾶσαν ἀνακούφισιν τῶν ἐνδεῶν αὐτῆς χριστιανῶν.

— Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνοουρίας κ. Γερμανοῦ λειτουργοῦσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ τὰ ἀκόλουθα σωματεία : α) « Ἐνοριακὴ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Τριπόλεως μετὰ παραρτημάτων ἐν ταῖς διαφόροις κοινότησι, διατηροῦσα δι' ὅλου τοῦ ἔτους τοὺς ἀπόρους ἀσθενεῖς τῆς πόλεως, παρέχουσα δὲ καὶ εἰδικὰ βοήθηματὰ εἰς τοὺς πτωχοὺς κατὰ τὰς μεγάλας τοῦ Χριστιανισμοῦ ἑορτάς. Ταύτης τὰ ἔσοδα ἀνήλθον εἰς δραχ. 360.000, αἱ δὲ δαπάναι εἰς δραχ. 160.000. β) Ἐκκλησιαστικὴ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Λαωνιδίου, ἐπιδιώκουσα τὴν περιθαλψὴν τῶν πτωχῶν τῆς πόλεως Λαωνιδίου καὶ τῶν περιχώρων καὶ τὴν ἴδρυσιν Νοσοκομείου αὐτόθι, ἡ ἐναρξὶς τῆς λειτουργίας τοῦ ὁποίου ἐπίκειται, ἐξευρεθέντος τοῦ οἰκήματος. Ὁ ἰσολογισμὸς τῆς Ἀδελφότητος εἶνε περὶ τὰς 15.000 δραχ. γ) Ἱερατικὸς Σύνδεσμος Μαντινείας καὶ Κυνοουρίας, σκοπῶν τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν βελτίωσιν τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ δι' αὐτῶν τὴν θρησκευτικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν Χριστιανῶν. Ὁ ἐτήσιος ἰσολογισμὸς ἔχει περὶ τὰς 10.000 δραχ. δ) Μοναστικὸς Σύνδεσμος Μαντινείας καὶ Κυνοουρίας, ἐπιδιώκων τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ μοναστικοῦ βίου ἐν ταῖς ἱεραῖς τῆς ἐπαρχίας Μοναῖς ἐπ' ἀγαθῶ τῆς Κοινωνίας. ε) Χριστιανικὸς Παιδαγωγικὸς Σύλλογος ὁ « Σωτήρ », ἐπιδιώκων τὴν κατὰ Χριστὸν διαπαιδαγώγησιν τῶν μελῶν του καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει (Ἰσολογ. δραχ. 3000). στ) Ἀδελφότης Ἀγ. Νικολάου Κατεζῶν ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Κατεζῶν, σκοποῦσα τὴν χριστιανικὴν διαπαιδαγώγησιν καὶ μόρφωσιν τῶν πτωχῶν κορασίων τῶν πέριξ κοινοτήτων, διαμενόντων ἐν τῇ Μονῇ καὶ συντηρουμένων ὑπὸ τοῦ σωματείου (Ἐτησ. ἰσολ. δραχ. 55,000). Πάντα τὰ σωματεία ταῦτα λειτουργοῦσιν ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκεικλιμένων καταστατικῶν, ὧν τὴν ἀκριβῆ τήρησιν ἐποπτεῖται ὁ σεβ. Μητροπολίτης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ὑπὸ τὸν ἐκφραστικὸν τίτλον « Οἱ πραγματικοὶ ἄρπαγες » ἡ « Νέα Σιών » Ἱεροσολύμων ἀποδεικνύει πόσον ἀυστόλως διαστρέφει τὴν ἀλήθειαν καὶ περιφρονεῖ καὶ αὐτὴν τὴν στοιχειώδη εὐθρέπειαν τὸ ὄργανον τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις τάγματος τῶν φραγκισκανῶν « La Terre Sainte » ἐν ἄρθρῳ τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον « Pour le droit », γραφέντι ἐξ ἀφορμῆς τῶν καὶ ὑπὸ τῆς « Ἐκκλησίας » σχολιασθέντων τελευταίων ἐπεισοδίων ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ ἁγίου Σηλαίου τῆς Γεννήσεως βασιλικῆ τῆς Βηθλεέμ. Εἶνε δὲ ἡ ἔννοια τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου, ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι Ἕλληνας συστηματικῶς ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἐπιβουλεύονται τὰ λατινικὰ δίκαια ἐν τῷ Σηλαίῳ, τὰ ὅποια καὶ ἄλλως — τάχα — εὐρίσκονται ἐν κινδύνῳ ἐφ' ὅσον αἱ βρετανικαὶ τῆς Παλαιστίνης ἀρχαὶ δὲν θέλουσι νὰ λάβωσι μέτρα προστασίας τῶν ἐν λόγῳ « δικαίων » διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐν ἄρθροις ἐξωπαιλαστίνων ἐντύπων οἱ Ἕλληνες κακίζονται ὡς ἄρπαγες τῶν προσκυνημάτων καὶ ὑπαίτιοι τῶν ἐρίδων. Ἡ « Νέα Σιών », ἀναγράφουσα ὀκτὼ περιπτώσεις δημιουργηθέντων ὑπὸ τῶν λατίνων προσκυνηματικῶν ζητημάτων ἀπὸ τοῦ Δεκ. 1931 μέχρι τέλους τοῦ 1932, ἀποδεικνύει ἐκ τῶν πραγματικῶν τὸν βαθμὸν τῆς θρασυτέτης τῶν φραγκισκανῶν, « αἰτινες θεωροῦσιν ὡς ἀδικούμενοι, ἐνῶν προσπαθοῦσιν ἐπιμόνως ὅπως ὑφαρπάσωσιν ἄλλότρια ἐν τῇ βασιλικῇ τῆς Γεννήσεως δίκαια, κατὰ πρόγραμμα ἐφαρμοζόμενον συστημα-

τικῶς ἀπὸ αἰῶνων ». Ἀλλὰ τὸ γεγονός ὅτι πάντα τὰ ἐπεισόδια ταῦτα διηυθετήθησαν συμφώνως πρὸς τὸ προσκυνηματικὸν status quo μετὰ μακρὰν καὶ ἐπισταμένην ἔρευναν τῆς βρετανικῆς διοικήσεως ἀρκεῖ νὰ μαρτυρήσῃ πρὸς τὸ μέρος τίνος κεῖται τὸ δίκαιον.

ΙΑΚΩΒΙΤΑΙ

Τὸν πρὸ ἔτους ἀποθανόντα πατριάρχη τῶν Σύρων Ἰακωβίτων Μάρ Ἰγνάτιον Ἐλιάς Γ' διεδέχθη ὁ Μάρ Σεβέριος Ἐφραϊμ Μπαρσοῦμ, Ἀρχιεπίσκοπος Χόμς τῆς Συρίας καὶ Τοποτηρητὴς τοῦ θρόνου, ἐκλεγείς περὶ φθίνοντα τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον ὑπὸ τῆς ἐν Χόμς συγκληθείσης συνόδου ἐκ 14 ἐπισκόπων. Ὁ ἐκλεγείς ἐνεθρονίσθη περὶ τὰ μέσα Φεβρουαρίου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεγάλου πολέμου ἐκλεγείς ἀρχιεπίσκοπος Χόμς ὑπὸ τὸ ὄνομα Σεβέριος ἐπεσεκέφη τὴν Εὐρώπην πολλάκις καὶ πρὸς σπουδὰς καὶ ἐπὶ ἐκκλησιαστικαῖς ἀποστολαῖς. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν του εἰς πατριάρχη Ἀντιοχείας ὁ Μάρ Σεβέριος θὰ μετονομασθῇ εἰς Ἰγνάτιον, κατὰ τὸ παρὰ τοῖς Σύροις Ἰακωβίταις ἀνέκαθεν κρατοῦν ἔθος, εἰς μνήμην τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας ἁγίου Ἰγνατίου. Πατριάρχαι φέροντες τὸν τίτλον τῆς ἀρχαίας πόλεως Ἀντιοχείας ἀριθμοῦνται τέσσαρες : ὁ τῶν ἐν Συρίᾳ ὀρθοδόξων, ἑδρεύων ἐν Δαμασκῷ, ὁ τῶν οὐνιτῶν, ἑδρεύων ἐν Δαμασκῷ καὶ ἐν Καίρῳ, ὁ τῶν Μαρωνιτῶν ἐν Μπεκέρζε (παρὰ τὴν Βηρυττόν), καὶ ὁ τῶν Σύρων Ἰακωβίτων. Ὁ ἀγγλικανὸς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπίσκοπος προσκληθεὶς μετέβη δι' αὐτοκινήτου εἰς Χόμς, διανύσας πρὸς τοῦτο 4,000 χιλιόμετρα, καὶ παρέστη κατὰ τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ νέου πατριάρχου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Εἰδήσεις ἐκ Σερβίας ἀναφέρουσιν ὅτι κατετέθη εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον εἰσηγούμενον τὴν ἐξουσίαν τῶν ἱησοῦτων ἐκ τῆς χώρας ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι λαμβάνουν διαταγὰς ἐξ Ἰταλίας, πρὸς ἣν ἡ Σερβία δὲν διατελεῖ εἰς ἐγκαρδίους σχέσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ι. Μητρόπολις Παράμυθιας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 81 τοῦ νόμου 5439 « περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων » προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις τῶν ἐνοριῶν, 1) Κουκουλιῶν, 2) Κλεισοῦρας, 3) Ποταμιάς, 4) Σκανδάλου Στανόβου, 5) Τσεφλικίου Ἡγουμενίτης καὶ 6) Ἀχλαδιάς, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν μέχρι τῆς 3^{ης} τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐ. ἔ. τὰς ἐγγράφους αἰτήσεις των μετὰ τῶν δριζομένων ὑπὸ τοῦ νόμου (ἄρθ. 83) πιστοποιητικῶν. † Ὁ Παράμυθιας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου Γεώργιος.

Ἰ. Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν.

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακλήρῳξιν ὑποψηφίων πρὸς πληρωσὴν δι' ἐκλογῆς τῆς κενῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ χωρίου ἁγίας Κυριακῆς τῆς μητροπόλεως ἡμῶν προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους, κεκτημένους τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ἵνα μέχρι τῆς 7^{ης} Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικὰ πιστοποιητικὰ. Ἐν Τρίκκῃ τοις τῇ 1^ῃ Μαρτίου 1933. † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος.

Ὁδὸς Σταδίου 44, Τυπογραφεῖον « Φοῖνιξ »